

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 90 Lei
Pe jumătate . . . . . 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

In Dumineca Florilor.

— Vin Paștile. — Să ne curățim sufletele pentru sfânta înviere. —

Mai înainte de Paștile Jidovilor cu șase zile, Domnul nostru Isus Hristos s'a dus în Ierusalim pentru ca să se supună legii, care poruncia, ca fiecare jidov să meargă în sfânta cetate, să mănânce Paștile și să se închine cortului mărturiei. Și s'a suit Domnul pe mănzul azinei, și a intrat în sfânta cetate. Locuitorii, auzind că vine împăratul cel făgăduit prin proroci, i-au ieșit întru întimpinare, și i-au așternut în cale hainele lor, și cu toții, bătrâni, tineri, bărbați și femei, ba până și copiii, ramuri de finic au ținut în mâni și nu știau cum să-l primească mai sărbătorește, și i-au strigat: „Osana, bine ești cuvântat cel ce vii întru numele Domnului!“

După patru zile însă, aceiași oameni l-au dus dela Ana la Caiafa, și dela Irod la Pilat, și în loc de „Osana“ i-au strigat: „Răstignește-l!“, și în loc să-l poarte călare, cruce i-au pus pe umeri, și în loc de ramuri de finic cu băte și cu biciuri l-au întâmpinat, cu oțet l-au adăpat și cu cunună de spini l-au încununat și în haină mohorită l-au îmbrăcat.

Biserica astăzi cu un ochiu se bucură, cu altul plânge.

Se bucură, pentru că vede atâta preamărire, atâta dragoste și recunoștință față de Mirele cel de Dumnezeu trimis să ferească pe mireasa sa, care este biserica. Plânge și suspină însă, pentru că vede pe unii dintre cei ce l-au întâmpinat cu „Osana“, cum peste patru zile îi vor striga „Răstignește-l!“, și-l vor bajocori și scuipa în față.

Nu cumva ar fi bine oare, să ne gândim și noi creștinii, cari astăzi cu ramuri da mățișor îl întâmpinăm pe Făcătorul ceriului și al pământului și-i strigăm „Osana, bine ești cuvântat, cel ce vii întru numele Domnului“, că poate peste trei-patru zile îi vom striga și noi: „Răstignește-l!“, și-l vom bajocori și ocări și omori? Câtă jale și durere trebuie să simțescă acest Isus, care pentru a noastră mântuire pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut și moartea cea mai de

ocară a suferit, când ne vede pe atâția cari îl bajocorim și-l ocărăm și-l chiar răstignim prin mulțimea fărădelegilor noastre și prin viața noastră cea păcătoasă!

Cât chin și amar trebuie să sufere Isus,

când vede că toate poruncile sale în picioare sunt călcate și învățăturile sale ajuns-au la urechile atâtor surzi! Câtă amărăciune trebuie să sufere, când vede că nu mai este unul ci sute și mii de Iuzi, cari cu sărutare îl vând și-l dau pe mâinile celor fărădelege?

Mai avem șase zile și se apropie Paștile, Paștile cele frumoase, Paștile cele de taină, Paștile Domnului. Și biserica, bine știind cât suntem de ușorateci, începând de Luni și până în Miercurea Mare ne cântă într'una, în fiecare zi:

„Iată Mirele vine în miezul nopții și fericit e sluga pe care-l va afla priveghind,

și nevrednic iarăși pe carele-l va afla lenevindu-se. Vezi dar suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui!“. Iar în Joia mare seara începe cu cântarea: „Când slăviții ucenici la spălarea cinei s'au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s'a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege pe tine judecătorul cel drept te-au dat. — Vezi, iubitorule de avuții, pe cela ce, pentru această, spânzurare și-a agonisit! Fugi de sufletul nesațios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra învățătorului!“

Să ne retragem în această zi de pregătire pentru marea și sfânta săptămână a patimilor, pentru câteva clipite măcar, în săngurătate, și să ne punem întrebarea: Nu cumva sunt și eu unul dintre cei ce astăzi cu „Osana“ iar mâne cu „Răstignește-l“ voi întâmpina pe Domnul? Nu cumva sunt și eu un slugă nevrednic, care în loc de priveghere cu somn mă lenevesc, și venind Mirele, morții mă dau și afară de împărăție mă încui? Nu cumva sunt și eu unul dintre

iubitorii de avuții, unul dintre sufletele nesațioase, cari pentru bani l-ar vinde ori când și pe Mântuitorul? — Și dacă cumva, acolo în acel ascunziș tainic, inima ni-ar răspunde la oricare dintre aceste întrebări cu »da«, să ne gândim la acel suflet nemuritor pe care trebuie să-l mântuim;

să mergem la preot și să ne spălăm de păcate.

Și cel puțin acum, în clipita din urmă, cu tâlharul de pe cruce astfel să strigăm: »Pomeneste-mă Doamne, când vei veni întru împărăția ta!«

Cum stă Lumea și Țara.

Familia Regală în Franța.

Duminecă Măestățile Lor Regele și Regina României au plecat în călătoria anunțată mai de multă vreme, în Franța, Belgia și Anglia. Gazetele franțuzești salută cu multă căldură sosirea Familiei Regale române în Franța, arătând dragostea poporului francez față de țara soră dela răsăritul Europei care a luptat atât de vitejește în marele război, alături de Franța. Maiestățile Lor au intrat în Franța prin Alsacia-Lorena. Acolo au fost întâmpinați de solia guvernului francez, în frunte cu marele pretin al Românilor, generalul Berthelot.

Primirea în Paris.

La Paris au fost întâmpinați cu multă însuflețire. La intrarea trenului regal, muzica militară a cântat »Imnul regal român« Gara era împodobită cu steaguri românești și franțuzești. Maiestățile Lor au fost întâmpinați de către președintele Republicei D-l Milerand cu Doamna, președintele Consiliului de miniștri, d-l Poincaré cu Doamna, toți miniștrii puterilor aliate, un mare număr de deputați, apoi primarul Parisului și prefectul poliției și o mare, chiar uriașă mulțime de popor, care aclama cu cu multă însuflețire Familia Regală română. După vizita dela Primărie, Maiestățile Lor au mers la palatul președintelui, unde au fost salutați de către președintele Franței, care a amintit luptele eroice ale Românilor și a arătat însemnătatea pretiniei franco-române pentru asigurarea păcii. A închinat pentru Familia Regală română și înflorirea României mari.

M. S. Regele Ferdinand a răspuns mulțumind pentru primirea călduroasă și salutând glorioasa națiune franceză

M. S. Regele a arătat apoi pioasă recunoștință a României, pentru eroii francezi, morți pe pământul României. A închinat pentru președintele Franței și pentru fericirea și înaintarea poporului francez. Intregă populația Parisului a făcut o primire foarte insuflețită Suveranilor României.

Din Franța, Familia regală română își va continua drumul spre Belgia și apoi de acolo vor pleca în Anglia, de unde la începutul lui Maiu vor rentoarce acasă. In numerele viitoare vom aduce amănunte din celelalte călătorii ale Suveranilor noștri.

Ce-i mai nou în politică?

Parlamentul a luat vacanță până în Maiu, pe tot timpul cât Familia Regală lipsește din țară. Deputații acum sunt cu toții pela vetrele lor, doar unii dintre fruntașii partidelor au mai rămas prin București să se mai poată întâlni unii cu alții, în nădejde că se va putea pregăti un front de luptă comun împotriva guvernului liberal. Se spune, că generalul Averescu a avut în săptămâna trecută o întâlnire politică cu doctorul Lupu, fruntaș al partidului țărănesc. Generalul Averescu ar dori o înțelegere cu partidul țărănesc, chiar o contopire a partidului său cu partidul țărănesc. Dar de vreme ce partidul poporului e slab și puțin sprijinit în țară — partidul țărănesc nu vrea o înțelegere numai între cele două partide.

Întâlnirea generalului Averescu cu doctorul Lupu n'a dus la nici o înțelegere. Mai nou se spune, că fruntașii țărăniști ar vrea o înțelegere deplină și frățească numai cu partidul național, amândouă, cu mare răsunet în toată țara.

Rușii nu vreau război cu România.

În legătură cu Basarabia s'a lăsat svonul, că am fi în pragul unui război cu Rușii. Ei cer Basarabia, noi nu le-o dăm, — pricina gata.

Ar mai urma să ne tăiem iarăș în săbii și să ne improșcăm cu tunurile. Inșă treaba nu stă a război. Noi am spus-o și'n numerii trecuți și-o spunem și acum: de bătaie nici pomină. La Ruși, ce-i drept, le-ar trebui Basarabia, de-am fi noi nărozi să le-o dăm, dar război — nu le trebuie!

Zinoviev, leninul de astăzi al bolșevicilor, a spus-o zilele trecute într'o cuvântare ținută la Petrograd: — „Noi, adică Rușii, nu ne vom lupta; noi nu vom vărsa sângele țărănilor noștri pentru Basarabia...”

Ar fi și păcat, zicem noi. De ce să moară țărani ruși pentru o țară care nu este a lor?

Regele Gheorghe al Greciei cere tronul.

Intr'o proclamație către poporul grecesc, regele Gheorghe trimite vorbă din Brașov, că nu recunoaște lovitura de stat din Grecia, făcută împotriva voinței poporului grecesc. Cere conducătorilor de azi ai Greciei să-și deie seamă de greșelile mari ce săvârșesc, amintindu-le, că El rămâne și pentru viitor rege al Greciei.

Această scrisoare a regelui Gheorghe însă n'a fost lăsată de către guvernul grecesc să ajungă la urechile poporului. Doar de vor putea-o prinde cum va pe sub ascuns partizanii regelui și ei s'o facă cunoscută. Dar deocamdată în Grecia sunt stăpâni republicanii și regele Gheorghe cu regina Elisabeta sunt numai în nădejdea unor vremi mai bune.

Cu împărțirea pământului s'au făcut multe nedreptăți. Au spus-o și în Parlament chiar deputați de-ai guvernului. Tocmai de aceea, în săptămâna trecută d. Cipăianu ministru subsecretar de stat la agricultură, a stat mai multe zile la Cluj ca să asculte plânsurile sâtenilor din județul Cojocna în legătură cu reforma agrară. Bine face d. Cipăianu că ascultă asemenea plânsori. Binele ce-l face ar fi însă deplin numai atunci, dacă ar lua județele din Ardeal pe rând să aibă prilej a-și spune părerile toți cei arși la reforma agrară!

Grăunțe sufletești.

O primejdie mare.

Am asămănat pe omul păcătos cu bolnavul greu, care își așteaptă mântuirea dela un doctor vestit. Se poate însă asămăna și cu o vje care a stricat-o gerul sau grindina, și astăzi aduce roadă foarte puțină, ori cât de bine ai îngrijască omul. Sunt însă oameni, cari prin dedare așa s'au obișnuit cu păcatul, încât abia se mai pot desbăra de el, a căror voință întărită este de slăbită, încât numai după luptă într'adevăr mari sunt în stare să scape de păcate. Acești oameni sunt asemenea mortului care începe a putrezi, ori viei mîncată de loxeră*).

Omul se obișnuște cu păcatul ca boala cu jugul ori calul cu hamul. La început înveți foarte cu greu la jug; cât trebuie să chinuiești cu el! Dar dela o vreme așa se obișnuște cu jugul, încât, cu toate că tocmai place, își bagă însuș capul în jug. Așa ne învață și pe noi diavolul la jugul ori hamul păcatului și dela o vreme ne băgăm însine capul sub povara jugului, pentru că ne-ai obișnuit. Invățul păcatului este ușor, desvârlă însă foarte greu. E mai ușor să cazi în groapă decât să ieși din ea. Văzut-ați vreodată, cum prinde paianjenul muștile? Cum le învăluie în tortul său și apoi le pune deoparte, bine știți că nu mai pot sbura? Așa ne învăluie și pe noi diavolul cu tortul păcatului și apoi ne dă drumul, pentru că bine știe că suntem legați de el.

Când bați un cuiu într'un lemn, îl bătăi tare, ca să stea bine; mai scoate-l dacă poți. Așa suntem și cu păcatele. Cu cât le făptuim mai des, cu atât intră mai tare în suflet, le-ai scoate și nu le mai poți. Repetind același păcat mai de multe ori, ne obișnuim cu el și ne dedăm cu el așa de mult, încât ni-se pare că trebuie să-l făptuim regulat și-n sfârșit nu ne mai

* Boala aceea groaznică a viilor, care a stricat aproape toate viile noastre și din pricina căreia nu putem folosi decât numai vițe americane, altuite cu ale noastre.

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Intoarcerea fiului rătăcit.

Părinte iar la tine viu,
De pe cărări răslețe,
Părinte, iar la tine viu,
Și inima-mi fie și-o 'nchin,
Ș'a mele tinerețe.

Prin țări străine am umblat,
În pretinii cu alții,
Prin țări străine am umblat,
Ș'am risipit tot ce mi-ai dat,
Și cinstea și talanții.

Am fost copil, n'am ascultat,
De sfaturile tale,
Am fost copil n'am ascultat,
Ș'am fost nebun căci am plecat,
Cu oameni răi pe cale.

Și iată-mă gol și flămând
Iar mă întorc la tine,
Și iată-mă gol și flămând,
Ca să mă ierți te rog plângând,
Și fă-ți milă cu mine.

Primește iar pe fiul tău,
La sânul tău de tată,
Primește iar pe fiul tău,
Și-l iartă de-a făcut vreun rău,
Și iartă-i alui faptă.

Și îți promit, pân'ce murim,
Prea bunul meu Părinte,
Și îți promit, pân'ce murim,
Poruncile-ți o să le țin
De astăzi înainte.

Pețelca

Iuliu Domșa.
inv.

La Florii.

O veste tainică 'n cetate,
S'a răspândit așa încet,
Că astăzi o să vină-ntrinsa,
Isus Hristos din Nazaret,
Ca să petreacă sârbătoarea,
Aici cu-nvățăceii săi,
S'arete că El ține legea,
La cărturari și farisăi.

Și alerga mulțimea-n cale-i
Bărbați femei și copii mici
Având ca semn de închinare
În mâni toți ramuri de finici
Ș'atâta om grăbea la vale
Săraci ș'avuții din palat
Și aștermând hainele'n cale-i
Îl preamăreau ca pe 'mpărat.

Și'nainta cântând mulțimea
»Osana întru cei de sus«!
Plecați genunchii voștri că vine
Pe mînz de azină Isus.
Se'nspăimântară atunci Iudeii,

De'atâta cînde ce vesteau,
Și'n ura lor muștrau poporul,
Și ca să-Ți cânte il opreau.

Dar Tu car' le știai doar gîndul,
Trecînd pe lângă ei în pas,
Le-ai spus: să știți, de tace gloata,
Atuncia munții vor da glas.
Atuncia cu un vers poporul
Striga: veniți El e Isus
Și să-i cântăm ca unui rege
»Osana întru cei de sus«!

De-atunci rămas-a pomenire,
Că azi tu ziua de Florii,
Cu cântece și'n mâni cu ramuri
Creștini-n veci te-or preamări.

Pețelca

Iuliu Domșa
inv.

Se recomandă școlilor primare și secundare de fetițe piesă de teatru cu cântări și jocuri, pentru țările de școală, în 2 acte, de A. MELIN. Piesa o feerie frumos închiegată din elementele basmelor noastre populare și s'a jucat până acum cu mare succes în mai multe centre școlare din Ardeal, ca în Blaj, Sibiu, Orăștie, Bai Marș și Simleul Silvaniei, etc. De vânzare la toate librăriile. Preț 3 lei.

utem desbăra de el. Iar când o vedem a-
ceasta desnădăjduim și ne nefericim.

**Avem așadară lipsă de ajutorul lui
Dumnezeu pentru ca să ne putem des-
băra de păcate.** În sfânta evanghelie e vorbă
le trei învieri de morți: fata lui Iair, tânărul
din Naim și Lazar. Pe fata lui Iair a prins-o
numai de mână Mântuitorul și s'a sculat. Tânărul
din Naim i-a zis: „Tinere, ție îți zic,
scoală”, și s'a sculat. Când a fost însă vorba
de Lazar, a plâns, a poruncit să se ia piatra
de pe mormânt și a strigat cu viers mare și a
zis: „Lazare, vino afară!” — Fata lui Iair și
tânărul din Naim sunt asemenea acelor păcătoși
cari numai odată cad în păcat, ci se trezesc
din moartea păcatului la cel dintâi cuvânt al
Mântuitorului. Lazar asemenea este păcătosului
obișnuit cu răutatea, căruia îi trebuie multă
pregătire până când aude glasul de trezire al
harului dumnezeesc. Sfântul Augustin a fost
unul dintre cei mai stricați tineri ai vremii
sale, de aceea a trebuit să-l cheme la mântuire
mamă-sa, sfânta Monica, vreme de 18 ani, până
s'a făcut creștin și apoi unul dintre cei mai
mai sfinți ai biseriei.

Nici nu se poate lăpăda păcătosul, obiș-
nuit odată cu păcatele, deodată de ete, ci numai
rând pe rând, precum vindecarea unei boale
îndelungate și îmbătrânite nu se poate face
deodată.

Chiar de aceea, cel ce vrea să scape de
păcatele sale obișnuite, să **înceapă întâu
cu unul**, și anume cu acela care este mai
primejdios. O măsură de nuia n-o poți rupe
dintr'una, ia însă nuielele rând pe rând, una
câte una, și vei ajunge la izbândă. Dacă în
fiecare an am rupe câte o astfel de nuia a
păcatelor, dacă ne-am pune pe lucru chiar
serios de tot, am rupe și mătura păcatelor în
câțiva ani ne-am scăpa de toate păcatele și
am fi oameni de omenie. Cei mai mulți oameni
însă au groază de așa ceva, se încurcă tot
mai rău în ele și-n sfârșit se prăpădesc, pier.
Părintele Iuliu.

Inmormântarea P. Sf. Sale

† Dr. Izidor Marcu.

8 Aprilie.

În raportul nostru din numărul trecut despre
inmormântarea Prea Sf. Sale Dr. Izidor Marcu,
nu s'au cules, *din greșală*, șirele despre cuvân-
tarea foarte frumoasă și plină de căldură du-
ioasă, pe care a rostit-o, în numele Comisiunii
administrative a județului Alba inferioară, d-l
Dr. Basil Ciura subprefectul județului. Cuvântarea
Domniei Sale a fost a treia în șir și a rămas
din raport numai din greșală, care s'a întâmplat
fără vina noastră. Răposatul Dr. Izidor Marcu
fusese atâția ani un luptător vajnic pentru
drepturile poporului nostru în Casa județeană
din Aiud, iar de când ne-am unit cu țara mamă
membru preștit în Comisiunea administrativă,
deci nu se putea ca reprezentantul județului să
nu înalțe la prohod prinosul său de recunoștință
față de cel ce ne părăsia pe veci. D-l Dr. Basil
Ciura a și fost un minunat tălmăcitor al durerii
județului, care pierde un om atât de harnic și
un sfetnic atât de bun ca Dr. Izidor Marcu.
Cuvântarea d-lui Ciura a pătruns adânc în inimile
ascultătorilor.

Oricine are ceva de vândut ori de cum-
părat, să publice în „Unirea Poporului”, prin
ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai
multe târguri bune. Prețul de publicare se
află în fruntea gazetei la partea dreaptă și
este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din
țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem
publica.

De prin sate.

Lucruri de laudă în Hodac.

Una dintre cele mai frumoase văi este
fără îndoială aceea a râului Gurghiului din
județul Mureș-Turda. Ți-e mai mare dragul,
când urmărești de pe trenul cel mic această
vale minunată: munții cei frumoși acoperiți de
păduri, cari se ridică îndrăzneți spre cer; iz-
voarele cristaline, cari se rostogolesc în vale
și râul sălbatic al Gurghiului, care în anul
acesta a făcut, prin buiecia sa, pagubă destul
de mare.

În călătoria mea m-am oprit mai întâi în
frunțașă comună Ibănești, iar de acolo am
trecut, însoțit de câțiva prietini, în Hodac, pe
care nu-l desparte decât râul Gurghiului de
comuna soră.

Hodacul este o comună destul de mare
și de frumoasă, cu peste 3500 de locuitori, cu
piață frumoasă în patru unghiuri, cu două bi-
serici românești, una unită, alta neunită, lâng'o-
laltă, înconjurată cu grilaj de fier, cu două
școli în cari răspândesc lumina învățaturii nu
mai puțin de 6 învățători, cu o cooperativă de
consum: „Hodăceana” și cu o bancă populară:
„Lumina”.

Cooperativa de consum „Hodăceana”
vinde tot felul de lucruri ce trebuiesc țăranilor,
până și ferărie și sticlărie. Au înființat-o învă-
țătorii Gheorghe Uilăcan și Zaharie Frandeaș,
împreună cu 192 țărani din comună, cari au
toți câte una sau mai multe acții. Capul banilor
este de 40 de mii de lei, și în vremea de când
dăinuiește au și pus deoparte 28 de mii ca
fond de rezervă, 8 mii ca fond de zidire și 3
mii ca fond cultural, adecă pentru răspândirea
culturii în popor. Întreg câștigul din 1923 l-au
adăugat la capul banilor, pentruca această to-
vărășie să fie și mai puternică și să poată
lupta cu bună izbândă împotriva jidovilor hră-
păreți, cari se înmulțesc și-n această vale mi-
nunată.

Banca populară „Lumina” a fost înfiin-
țată de către preoții Leon Târnavan și Zaharie
Lupu, cu ajutorul absolventului de teologie
Iosif Lupu. Aceasta bancă are un capital de
85 de mii de lei, adunat de către 60 de acțio-
nari țărani și conducătorii lor. Și știți ce face
această bancă? Astăzi, când alte bănci iau
camătă de 30 până la 40 la sută, ea nu ia
decât 12 și încă 5, din cari a înființat până
acuma diferite fonduri: ca cel cultural și de
edificare, plătește chiria și și-a făcut mobile.
Unde-ți trebuie astăzi o mai mare binefacere
decât aceasta?

Dar n-am isprăvit. Hodăcenii și-au format
și un comitet cultural, cu scopul să zidească
o „casă culturală” și acest comitet adună bani
din tot felul de producțiuni și petreceri.

Iată ce este în stare să facă un sat, care
are conducători buni și cinștiți, conducători,
cari se înțeleg bine laolaltă și, cu toate că sunt
uniți și neuniți, trăiesc în cea mai bună fră-
țietate.

Dar am văzut și lucruri slabe în Hodac
Înainte de toate mi s'au plâns oamenii că n-au
pășune. Nu numai că nu-și mai pot ținea vite
de ajuns, dar trebuie să și-le vândă și pe cari
le au. La alegeri vin candidații și făgăduiesc
marea cu sarea, cât ce se duc însă își uită de
Hodăcenii cu desăvârșire. Oamenii sunt sătui
de ei, de să nici nu le mai audă de nume. Co-
misiunea agrară a expropriat unele din pădu-
rile erariale, cu toate acestea însă erariul și
astăzi mai folosește și exploatează pădurile
menite țăranilor. Bine înțeles, că țăranii sunt
foarte nemulțumiți din pricina aceasta.

Să vedeți apoi râul Gurghiului, cât este
de răsfățat, cum și-a stricat malurile și cum

s'a revărsat, stricând arăturile și sămănăturile
oamenilor! Pe vremuri era și el mai de omenie,
știa de frică, îl mai sileau cei ingineri să stea
în alvie, ba, n'avea încătrău, trebuie să ducă în
spatele sale o mulțime mare de plute. — Astăzi
este ca un cal buiestru, cât ce se încumetă
plutașul să se suie pe el și aruncă cât
colo. S'au plâns ei țăranii destul, dar domnii
candidați numai făgădui știu, de ținut vorba
nici poveste. Dar las că așa le trebuia țăranilor
noștri, că le plac făgăduelile, nu oamenii de
omenie, cari nu făgăduiesc, ci fac și implinesc.

Iată ce am văzut în comuna Hodac! V-am
spus-o și D-voastră, ca să învățați câte ceva
din cele spuse, că e mai bine să înveți din
pățaniile altora decât de pe spatele tale.

Căldător.

Daruri din Bănaț pentru Școalele din Blaj.

Părintele Romul R. Stoica din Vărădia,
județul Caraș Severin, a trimis la Blaj prin
banca Albina, filiala din Lugoj, sumă de 4000
Lei, *colectă pentru noua clădire a Școalelor* din
mica noastră Romă. Această sumă s'a adunat
din următoarele daruri:

Păr. Romul R. Stoica, Vărădia . . . 1050' — Lei.
Biserica română unită din Vărădia 1000' — *
D-na Ana Iorgovici, preoteasă . . . 500' — *
Banca »Vărădiana« . . . . . 500' — *
Dr. Fabius Gelesianu, avocat, Lugoj 200' — *
Gheorghe Lerca, proprietar, Cacova. 200' — *
Păr. Victor Porușiu, protopop . . . 100' — *
Victor Branca, curator . . . . . 100' — *
Vasile Nistor, curator II . . . . . 100' — *
Paul Vuia, neguțator . . . . . 100' — *
Paul Vuia, junior . . . . . 50' — *
Dr. Cotoși . . . . . 100' — *

Ne bucurăm din inimă, că bănațenii, cari
au fost totdeauna între cei mai înțeleghători fii
ai neamului nostru, se arată și acum la loc de
frunte cu darurile lor. Blajul a crescut și băna-
țeni în școalele sale și va mai crește!

Țigani la furat.

— Poveste din Macedonia. —

Patru țigani au plecat să fure fâină dela
o moară. Și cum sunt ei curajoși dela fire, s'au
înpăimântat grozav de cănele morarului, care,
simțindu-i, a început să latre.

— Măi morar, mă-ă-ă-i morar! Hai și-ți
leagă cănele că am venit să hojim.

Morarul a ieșit afară și văzându-i s'a mirat.
A legat cănele și n'a zis nimic, dar pricepu
îndată ce fel de bărbați erau. Țiganii deteră
bună seara și se rugară de gazdă să le facă o
turtă de cenușă. Morarul în loc să le facă turtă,
fugi de grabă și dete știre Turcilor.

Vitejii hoji, când văzură oastea, se ascun-
seră în pridovrul morii. Unul din ei nu apucă
să se ascundă. Il prinse oastea și-l tăie. Când
văzură că sângele îi era negru ca de țigan, ziseră:

— »Mă, ce sânge negru are dracul!»

Un țigan din cei ascunși zise:

— »Este de mure, căpitane!»

Il prinseră și pe acesta și-l tăiară. Iar ua-
turo zise:

— »De nu vorbea, ar fi scăpat.»

Altul din cei ascunși zise:

— »De ce-ai vorbit, mă prostule!» Il prinseră

și pe acesta și-l tăiară.

Altul care mai rămăsese, zise:

— »Eu tac chitic, căpitane!»

Il tăiară atunci și pe acesta. Iar țigani de
atunci nu mai fură fâină.

**Frați săteni, țineți minte, gazeta
voastră e „Unirea Poporului”.**

Știrile Săptămânei.

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresei. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

† **Canonicul Fabian.** In ziua de 5 Aprilie a murit la Gherla Sfântia Sa Păr. Dr. *Petru Fabian*, canonic și prelat papal, având 32 ani de preoție și 18 de canonicie, fiind în al 57-lea an al vieții sale. Răposatul a fost dus și înmormântat la Mănăstirea Bixadului. Fie-i partea cu dreptii!

Prăvălii nouă în Blaj. Prăvăliile din orașul nostru s'au înmulțit cu două; amândouă jidovești.

Unde duo svezile din casă. Femeia Victoria Pandrea din comuna *Mărgineni*, județul Făgăraș, având trai rău în casă, într-o clipă de năcaz și-a aruncat copilul de un an în fântână, apoi s'a aruncat și ea după el. Afând de veste vecinii, femeia a putut fi scoasă cu viață din fântână, însă copilul, pe când l-au scos, era mort.

Arma cea mai cumplită. Un inginer englez din Londra se laudă că el a ghicit o rază nevăzută (un fel de putere electrică) care omoară și nimiceste tot ce-i stă în cale până la foarte mari depărtări. Cu această rază el poate face să cadă din zbor aeroplanelle, poate să oprească din depărtare orice motor și poate să omoare orice ființă vie. Ca să arete puterea invenției sale, englezul Grindell (că așa-l cheamă) a îndreptat raza nevăzută spre un șoarece, care se afla la o depărtare de 20 de metri. Și bietul animal a murit într-o clipită, ca lovit de fulger. Țineți minte, că peste 5—10 ani d. Grindell își îndreaptă raza sa întunecoasă spre soldații aliniați la bătaie!

O rochie ieftină. O nemțoaică săracă n'avea la sufletul ei decât vre-o câteva miliarde mărci bani de hârtie. Și, fiind fată mare, avea și ea lăcomie să-și cumpere o rochie nouă. Inșă cu banii ce-i avea nu se putea apropia nici de cel mai slab carton. Atunci s'a apucat biata fată și și-a cusut o rochie din banii de hârtie ce-i avea. Spre norocul ei cea câteva miliarde i-au fost chiar de ajuns pentru rochie.

La sânii mamei... In 10 Aprilie orașul *Jombolia* din Banat a fost părăsit de sârbi și luat în primire de autoritățile românești. Asta în urma regulării graniței de către Sârbia. Ziua aceasta a fost o zi de mare bucurie pentru locuitorii Jomboliei. Pe toate casele falfăia treicolorul românesc, iar oamenii, bătrâni, femei, tineri și copii, plângeau de bucurie când au sosit grănicerii români și-au luat orașul în primire. S'a slujit în mijlocul orașului o slujbă de mulțămintă lui Dumnezeu și s'au ținut cuvântări. Au luat parte și oaspeți din comunele vecine, cari au sosit cu călăreți în haine de sărbătoare și cu trăsuri într'un șireag lung de câțiva kilometri.

Turcii nu pot vedea crucele. De când au bătut pe Greci și s'au putut întoarce iarăș la Constantinopol, Turcii tare s'au înțepenit în călcăie și le cam trag creștinilor câte-o sfoară pe sub nas. Așa, mai de curând, ministrul cel peste școale din Turcia a zis: nu pot să sufăr crucele pe cari le au creștinii în școalele lor. Deci ori dau crucea jos de pe păreți, ori închid școalele. In țara credincioșilor lui Mohamed nu vreau să cunoască copiii alt semn religios decât semi-luna (sem-

nul turcesc)! Cea mai multe școale creștinești în Constantinopol le aveau până acum călugării catolici francezi. Și ce-au făcut călugării francezi? Au dat jos crucele de pe păreții școalelor? — Ba, nu le-au dat! Ci mai bine au dat zar la școale... Și scurta cine o trage? Tot Turcii mai mult, că 14,000 de copilași, între cari foarte mulți de-ai lor, au rămas fără școale.

A murit bogătanul Nemților. A murit de curând în Germania vestitul fabricant și om de bani care a fost *Hugo Stinnes*. De câțiva ani încoace acesta era cel mai cu greutate om al Nemților, din cauză că el avea în mână aproape toate bogățiile și izvoarele de venit ale Germaniei. Era ca un împărat, fiindcă uneori și banul are atâta putere cât sabia. El nu comanda, firește, la soldați, ci la bancheri și negustori. Dela moarte însă nu s'a putut scoate nici cu bani, nici cu bogății. Și a murit și el ca și cel din urmă sărântoc. Inșă Nemții îl vor pomeni multă vreme căci le-a lăsat învățăminte și bogății mari.

Câte țări sunt în Europa. Inainte de războiu erau 23 de țări, dintre cari 20 erau împărății, regate sau principate, iară 3 republici. Astăzi sunt 29 de țări, dintre cari o sângură împărăție: Bulgaria, 12 regate sau principate și 16 republici. Așadară numărul republicilor a crescut dela 3 la 16. Vechile regate sunt: ale Angliei, Italiei, Spaniei, Belgiei, Olandei, Danemarcei, Șvediei, Norvegiei, României și Iugoslaviei. Principat este unul: Monaco, mare ducat: Luxemburgul. Republici: Franța, Germania, Rusia, Austria, Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, Portugalia, Elveția, Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania, Turcia, Grecia și Irlanda.

Luna nebunilor. Aprilie și-a făcut de cap anul acesta. La început a fost prea cald, apoi ni-a dat ploii din belșug, iară zilele trecute ninsoare, grindină, vânturi și frig. Nu înzădar i-se zice luna nebunilor, că tot cam la prostii îi stă capul. Arăturile și sămănăturile au întârziat în cele mai multe părți foarte mult așa că se va simți sărăcia multă vreme. Dacă mai adaugem și revărsările de apă, nu-i putem băga de vină lui Aprilie: și-a făcut de cap cum i-a plăcut.

Moarte în scannul electric. Un nenorocit de român dus în America și-a ucis acolo soția. El se cheamă Teodor Bucur, iar pe soția omorită Catița Dănilă. Ucigașul a fost supus la judecată săptămânile trecute, având ca județ o comisie din 4 femei și 8 bărbați. Aceștia toți într'un glas au găsit de omor vinovat pe Teodor Bucur și el va trebui să moară în scaunul electric, după legea americană. Scaunul electric e un scaun ca toate scaunele, o singură deosebire că în speteaza lui, cam în dreptul cefei, este un bumb, prin care, la un moment dat, se scurge un puternic val de electricitate (fulger). In loc de spânzurătoare americanii așa se scapă de ucigași și de răufăcători, trimițându-i la scaunul electric.

Un pocăit a împușcat o femeie. Cetim într'o foaie din America: In orașul Hamilton un pocăit cu numele James Anderson, în etate de 38 ani, a împușcat și a omorât azi noapte pe văduva Cleona Collins, în momentul când se pregăteau să plece dintr'un restaurant. Ei mâncaseră acolo împreună și voiau să plece spre biserica baptistă, la care erau amândoi membrii. Cum trecuseră pragul restaurantului, Anderson a scos un revolver din buzunar, trăgând șase gloanțe asupra femeii care-l însoția. Apoi, aruncând revolverul, a luat-o la fugă. Un om care fusese martor al omorului, l-a prins după o goană îndelungată. Criminalul a fost dus la

poliție și închis. Așa glăsuiește foaia din America unde sunt mulți pocăiți, cari, ca și cei de pe la noi, se laudă, zicând: »noi nu păcătuim«. Ință însă că lauda este deșartă.

Poșta gazetei.

Bistrișanul. Am cetit și noi numărul mai nou al gazetei dela Sibiu, unde se ridică ponos în potriua Papei și a Romei »maica noastră«, pentru că Musolini e supărat pe România pentru niște »fleacuri de datorii«. Tot Papa e de vină și pentru mânia lui Musolini! Așa zic redactorii preoți dela Sibiu. Adică ce-are Papa cu Musolini și cu datoriile d-lui Vintilă? Firește că n'are nimic, dar au ce au ortodocșii din Sibiu cu Papa, că tare-i mai poartă sămbetele. Scot ponoase și din piatră seacă, numai Papa să iasă hulit. Hula însă se cunoaște de departe și n'are crezare. Deci fiți pe pace!

Plutonier Brutus Pinte: Adeverim primirea sumei de 55 Lei. — **Ioan Pop:** Am primit 64 Lei. — **Alexandru Culic:** 77 Lei primiți; **George Duca:** 77 Lei primiți; **Mihail Fărcaș:** 45 Lei primiți; **Ioan Mara:** 100 Lei primiți. — **Casina română, Dej:** Am primit 90 Lei; din aceștia la 1923 s'au contat Lei 64, la 1924 Lei 26. Pe 1924 Vă rugăm să mai trimiteți 64 Lei.

Păr. Leon Târnavău, Hodac, Simion Zehan, Cașva: Vă trimitem numerii începând cu 1924 socotindu-Vă abonați pe anul întreg.

Unui cetitor: Poezia »Mugurii« nu e norocoasă. Judecați înșivă:

Prin alee de răsuri
Și prin vechile păduri
Mugurii 'nvățați să'ndure
Nutresc și ei dorinți obscure...

Fără să mai amintim de »puteri exuberante«... Nu e pentru noi.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Frați săteni, foaia vcastră e

„UNIREA POPORULUI“

Pe anul întreg . . . . . 90 lei

Pe o jumătate de an . . . . . 45 lei

Pe un sfert . . . . . 25 lei

Spriznitorii și binevoitorii gazetei plătesc . . . . . 100 lei pe an.

Abonamentul se plătește înainte.

Abonenții cei vechi când ne trimit banii sunt rugați să scrie pe cotorul buletinului postal: »abonent vechiu, nr. .... (cât e tipărit pe fașia adresei). Iar cei cari acum se abonează mai întâi la gazeta noastră, să scrie pe cotorul mandatului: »abonent nou«. Prin aceea ni-se ușurează mult munca în cancelaria gazetei, iar cetitorii vor fi mai punctuos slujiiți.

Nu vă pară mult 90 de lei prețul gazetei pe un an căci atâta costă toate gazetele pentru popor, ba unele s'au suit la 100 de lei și la mai mult. Astăzi banii se câștigă destul de ușor și cu 90 de lei îți vine la casă gazeta un an de zile, în fiecare săptămână. Trimiți odată 90 de lei și ai hodină. Aștepti Dumineca și-ți vine foaia. Foaia care nu te hulește, nici nu te supără, ci care, ca o soră mai mare, te mângăie și te îndreptează spre bine, spre fericire. In vremea de azi nu-i scumpă cu 90 de lei o gazetă bună.

Material pentru rotari,

4000 bucăți obezi de roată, 200 bucăți, ruzi de car, se vinde ieftin la

Nicolae Meteșan

(38) 1-3 Comuna Geoagiul de sus, p. Teiuș.

Binevoitorii și spriznitorii gazetei noastre plătesc abonament 100 lei pe an